

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์การ
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1
โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ

โดย

นายมุhammad อัครินทร์ โตตะทายง
ตำแหน่ง พนักงานราชการครู
ภาควิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อผู้วิจัย : นายมูฮำหมัดอัศฮาร์ โตะตาทายง
ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ
สาขาวิชา : การจัดการธุรกิจค้าปลีก
ปีการศึกษา : 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

วัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน 23 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive random sampling) (บุญชม ศรีสะอาด.2545)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1. แบบทดสอบหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ 1. ค่าร้อยละ (%) 2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 98, 105)

ผลการวิจัยปรากฏว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และลาภิจ ลาป่วย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13 เนื่องจากการสอนแล้วสอบทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้มากขึ้น ต้องเตรียมตัวอยู่เสมอรู้ข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขของตนเอง และทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ กล้าเผชิญปัญหา สำหรับครูผู้สอน ทำให้ครูค้นพบวิธีการที่เหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ (2537: 5) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลระหว่างเรียนเป็น

การประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนการสอน ในแต่ละบท เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด นักศึกษา บทพร่องในเรื่องใด ครูจะได้ทำการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสม ดังนั้นการประเมินผลระหว่างเรียน หรือการสอนแล้วสอบจึงทำให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้ ในขณะที่เดียวกันผู้สอนก็สามารถนำผลการสอบมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การสอนแล้วสอบยังก่อให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ดังที่สุภัททา บิณฑะแพทย์ (2534 : 79-80) ได้จำแนกตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการจำยาวนาน โดยตัวแปรตัวหนึ่ง คือ ทักษะในการจำโดยทักษะ ในการจำจะเกิดขึ้นได้จากการได้รับการฝึกฝนการจำอยู่เสมอ มีการทดสอบและฝึกปฏิบัติทางด้านการจำ ก็จะทำให้เกิดเป็นความเคยชิน สามารถมีวิธีปฏิบัติการด้านการจำอย่างชำนาญและรวดเร็ว แสดงให้เห็นว่าการทดสอบและการฝึกปฏิบัติการนำอยู่เสมอจะทำให้เกิดความคงทนในการจำ

กิตติกรรมประกาศ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับการส่งเสริมความสนับสนุนจาก นางประกายแก้ว ศุภอักษร ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา, นายสมภพ เพชรภักดี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และนักเรียน นักศึกษา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบแต่บิดา มารดาผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง และขอขอบคุณผู้ที่มีได้เอื้อนาม ณ ที่นี้เป็นผู้ให้การสนับสนุนด้วยดีเสมอมาในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
สมมติฐานการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	1
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
งานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
แบบแผนการวิจัย	10
ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	10
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	10
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	10
การดำเนินการวิจัย/การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	14
อภิปรายผล	14
ข้อเสนอแนะ	15
บรรณานุกรม	16
ภาคผนวก	19
แบบทดสอบหลัง	20
ประวัติผู้วิจัย	23

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพฯ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ (โดยรวม)	12
ตารางที่ 2 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพฯ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ (รายบุคคล)	13

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ (รหัสวิชา 30001-1001) พบว่านักศึกษา ส่วน ใหญ่ขาดความสนใจและใส่ใจต่อการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน เล่นโทรศัพท์และติดเกม ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่ำ ต้องมีการสอนและสอบซ่อม ซึ่งเป็นการเสียเวลาและไม่สามารถแก้ไข พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาได้ ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนเห็นว่าพฤติกรรมการเรียนดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติงานของนักศึกษาต่อไป ครูผู้สอนจึงได้ศึกษาวิธีการแก้ปัญหาและพบว่า การประเมินผลย่อยจะช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้ได้มากขึ้นดังที่บลูม (Bloom and others. 1971 : 66) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อยว่าก่อให้เกิดประโยชน์หลายอย่างดังนี้ ทำให้นักศึกษาต้องเตรียมตัวอยู่เสมอ ทำให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และสอดคล้องกับที่ สุรชัย ขวัญเมือง (2522 : 217) กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อย เป็นเครื่องมือในการสังเกตว่า นักศึกษามีการพัฒนาการเรียนรู้น้อยเพียงใดใช้ตรวจสอบลำดับขั้น ปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์การ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ เนื่องจากผู้วิจัยเล็งเห็นว่า การสอนแล้วสอบจะทำให้ นักศึกษาเกิดการตื่นตัว มีความตั้งใจและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและเป็นการปรับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์การ (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์การ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์การ (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์การ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลาสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน 23 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive random sampling) (บุญชม ศรีสะอาด.2545)
2. ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนแล้วสอบ
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ การบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร
3. การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประเมินผลย่อย หมายถึง การประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนการสอนในแต่ละบทเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน และนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินผลย่อยโดยใช้แบบทดสอบ อัตนัย และปรนัยแบบเลือกตอบ 3
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบคำถามในแบบทดสอบปรนัยแบบ เลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและนักศึกษาในรายวิชาอื่นๆ ในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นพื้นฐานในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องโดย เสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา

การประเมินผลการศึกษา

ไพศาล หวังพานิช (2526: 3-4) การประเมินผลการเรียนการสอนในระหว่างการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงช่วยเหลือแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง การประเมินผลลักษณะนี้เรียกว่า การประเมินเพื่อปรับปรุง การเรียนการสอน (Formative Evaluation) ได้จากการวัดผลการสอบย่อย การทำแบบฝึกหัดหรือให้งาน อย่างอื่น ส่วนการประเมินหลังจากการเรียนการสอนได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว เพื่อลงสรุปตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด การประเมินผลลักษณะนี้เรียกว่า การประเมินผลรวม (Summative Evaluation) ประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมดได้จากการวัดผลการสอบปลายภาคเรียน

สมบุญรณ์ ตันยะ (2538 : 13-14) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกระบวนการ ตรวจสอบผู้เรียนว่าสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่วางไว้หรือไม่ อีกทั้งยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพการสอนของครูอีกด้วยโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการดังนี้

1. ประเมินเพื่อวินิจฉัยค้นหาส่วนที่บกพร่องเป็นการตรวจสอบความพร้อม ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงาน
2. ประเมินเพื่อปรับปรุงการกระทำ ระหว่างการเรียนการสอน
3. ประเมินเพื่อตัดสินลงสรุปว่าการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

สมนึก ภัททิยธนี (2544 : 4) กล่าวว่า การประเมินผลการศึกษา หมายถึง การตัดสินหรือวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดผลการศึกษา โดยอาศัยเกณฑ์พิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปแล้วการประเมินผลการเรียน หมายถึง การตัดสิน หรือวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบเพื่อผู้เรียนว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด

ความหมายของการประเมินผลย่อย

การประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือกระทำใด ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้ตั้งไว้ สำหรับการประเมินผลย่อย (Formative Evaluation) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2526: 24-26) ได้กล่าวว่า การประเมินผลย่อยเป็นการประเมินผลหลังจบเนื้อหาหนึ่ง ๆ เพื่อตรวจสอบดูว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนในแต่ละเรื่องแล้วได้ผลในระดับที่น่าปรารถนา หรือไม่ หรือยังมีข้อบกพร่องในส่วนไหน ตอนใด และควรมีการแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับสิ่งใดในเนื้อหานั้น ๆ ทั้งยังช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการสอนของครู เป็นผลให้นักเรียนเกิดความรอบรู้ในการเรียนอย่างสมบูรณ์เต็มที่

นิภา เมธาวีชัย (2533 : 10) ได้กล่าวว่า การประเมินผลระหว่างสอนมีจุดประสงค์เพื่อทราบ ว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือยัง เครื่องมือที่ใช้วัด เช่น การซักถาม การสังเกต การให้ลงมือ ปฏิบัติการทดสอบย่อยตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุทธิวรรณ พิศศักดิ์โสภ (2537: 5) ได้กล่าวไว้ว่าการประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนการสอนในแต่ละบท เพื่อให้ครูทราบว่านักเรียนได้ บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด นักเรียนบกพร่องในเรื่องใด ครูจะได้ทำการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสม

จากความหมายการประเมินผลย่อยข้างต้น พอสรุปได้ว่า การประเมินผลย่อยเป็นการประเมินผล ระหว่างการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนการสอนในแต่ละบท เพื่อวินิจฉัย ข้อบกพร่องของผู้เรียน และนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

หลักการสร้างแบบทดสอบย่อย

บลูม (Bloom and others. 1971 : 65) ได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบย่อยไว้ 3 ประการดังนี้

1. วิเคราะห์หน่วยความรู้ (Analysis of Learning Units) เนื้อหาจุดมุ่งหมายและธรรมชาติของบทเรียนนั้น ๆ

2. สร้างตารางเฉพาะของหน่วยการเรียนรู้ (Specification for Units)

3. ดำเนินการสร้างข้อสอบย่อยซึ่งควรมีลักษณะดังนี้

3.1 สร้างข้อสอบให้ครอบคลุมแต่ละพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในตารางเฉพาะอย่างน้อย พฤติกรรมละ

1 ข้อ

3.2 ข้อสอบต้องรวบรวมเนื้อหาทั้งหมดไม่ใช่สุ่มเฉพาะส่วนสำคัญเพื่อเป็นตัวแทนเท่านั้น

3.3 ข้อสอบควรมีความยากง่ายต่อเนื่องกัน ผู้ที่ทำข้อสอบส่วนที่ง่าย ๆ จะได้เกิดการเรียนรู้ที่ยากกว่าได้ถูกต้อง ไม่ใช่ทำถูกโดยบังเอิญหรือการเดา

3.4 ข้อสอบจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าไม่เพียงแต่บอกว่าเขาทำส่วนใดไม่ได้ แต่ควรบอกสาเหตุที่เขาทำไม่ได้ด้วย

3.5 คะแนนต่อการสอบย่อยไม่มีผลต่อการตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่จะเป็นเครื่องชี้ให้นักเรียนรู้ว่าเขабกพร่องที่ไหน ควรแก้ไขอย่างไร เพื่อให้เกิดความรู้ในเนื้อหาเป็นนอยางดี

สุรชัย ขวัญเมือง (2522 : 215 - 217) กล่าวถึงกระบวนการสร้างแบบทดสอบย่อย มีดังนี้

1. นำหน่วยการเรียนที่ต้องการสอบมาจัดวิเคราะห์เนื้อหาอย่างย่อย ๆ โดยศึกษาจากคู่มือและแบบเรียน

2. วิเคราะห์พฤติกรรมของเนื้อหาย่อยที่วิเคราะห์ไว้แล้ว

3. กำหนดน้ำหนักที่ต้องการวัดในแต่ละเนื้อหาพฤติกรรม

4. ปรับปรุงตารางวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชา

5. สร้างแบบทดสอบย่อยตามตารางที่วิเคราะห์ไว้แล้ว ข้อสอบบางข้ออาจนำไปใช้ในการประเมินผลรวมอื่กก็ได้

5.1 เป็นข้อสอบที่ถามตรงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของการเรียนการสอนในแต่ละหน่วย โดยหนึ่งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมอาจสร้างข้อสอบได้หลายข้อ

5.2 การให้คะแนนจากการสอบตัดสินว่าบุคคลผ่านหรือไม่ หน่วยย่อยใด ๆ นั้น อาศัยการกำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า

5.3 การสอบต้องสอบหลังจากการเรียนการสอนในหน่วยนั้นสิ้นสุดลง

ไพศาล หวังพานิช (2526: 86) ได้เสนอหลักการพอสรุปได้ว่า การออกข้อสอบย่อยนั้นไม่จำเป็นต้องมีจำนวนข้อมากมาย และใช้เวลาสอบนานเป็นชั่วโมง อาจใช้ข้อสอบ 10-20 ข้อ และใช้เวลาเพียง 10-15 นาที ก็ได้ ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าข้อสอบนั้นต้องครอบคลุมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนที่กำหนด

กรอนลันด์ (Gronlund. 1981:137) ได้เสนอหลักการสร้างและการใช้แบบทดสอบย่อยดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced Mastery Tests) บางครั้งใช้แบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced Tests)

2. เนื้อหาที่จะนำมาทดสอบกำหนดขึ้นอย่างแน่นอนอาจเป็น 1 หน่วย 1 บท หรือ 1 หมวด ก็ได้

3. ความยากง่ายขึ้นอยู่กับเนื้อหาและควรเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

4. ใช้ทดสอบระหว่างการเรียนการสอนเพื่อช่วยชี้ข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียน

กล่าวโดยสรุปแล้ว การสร้างแบบทดสอบย่อยจะต้องสร้างตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนและต้องสร้างจากเนื้อหาทั้งหมด ความยากง่ายของข้อสอบขึ้นอยู่กับเนื้อหาแต่ละตอน ซึ่งคะแนนของการสอบจะไม่นำไปตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือการตัดสินได้-ตกประโยชน์ของการทดสอบย่อย

บลูม (Bloom and others. 1971 : 66) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อยว่าก่อให้เกิดประโยชน์หลายอย่างดังนี้ สำหรับการประเมินย่อยทำให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้น เพราะทำให้นักเรียน ต้องเตรียมตัวอยู่เสมอ ทำให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เพราะต้องแบ่งเนื้อหาเป็นส่วนย่อย ๆ ทำให้

นักเรียนทราบ ข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขของตนเอง และทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ กล่าวเผชิญปัญหา สำหรับ ครูผู้สอน ทำให้ครูค้นพบวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน และสำหรับผู้ร่างหลักสูตร ช่วยให้ ผู้ร่างหลักสูตรเรียงลำดับเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

สุรชัย ขวัญเมือง (2522 : 217) กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อย เป็นเครื่องมือในการสังเกตว่า นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ใช้ตรวจสอบลำดับขั้น ปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไพศาล หวังวานิช (2526 : 4) กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อย ทำให้ข้อบกพร่องของผู้เรียน เพื่อจะได้ให้การช่วยเหลือซ่อมเสริมหรือแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น

เชนิสา ชื่นสุวรรณ (2539 : 23) กล่าวว่าแบบทดสอบย่อยมีข้อดีหลายประการดังต่อไปนี้

1. ครูจะทราบว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใดในแต่ละคน
 2. ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนที่ยังบกพร่อง และสามารถจัดเนื้อหาการเรียนการสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้อง
 3. ครูจะใช้ผลการทดสอบเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในตอนต่อไป
 4. นักเรียนจะทราบความสามารถของตนเองและสามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของตนเอง ได้จากการเฉลยข้อสอบและการแนะนำ จากครูผู้สอน
 5. การทดสอบย่อยจะทำให้ทราบข้อมูลความรู้ของนักเรียนทันที สามารถแก้ไขปัญหาการเรียน การสอนได้ทันที ดีกว่าการทดสอบเพียงครั้งเดียวท้ายบทเรียน
- กล่าวโดยสรุปแล้ว การทดสอบย่อยเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในด้านความก้าวหน้าในการเรียนแต่ละหน่วย หรือข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุง และสำหรับครูเป็นการช่วยให้ครูค้นพบวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม

ความคงทนในการเรียนรู้

1. ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้

อดัมส์ (Adams. 1976 : 9) กล่าวว่า การคงไว้ซึ่งผลการเรียนหรือความสามารถที่จะระลึกได้ ต่อสิ่งเร้า ที่เคยเรียน หรือเคยมีประสบการณ์รับรู้มาแล้ว หลังจากที่ได้ทอดทิ้งไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง ก็คือ ความคงทนในการจำและการประเมินผลการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ถ้าเราประเมินผลทันทีที่ผู้เรียนเรียนจบผลการประเมินที่เราได้คือ ผลของการเรียนรู้ แต่ถ้าเราคอยให้เวลา ล่วงเลยไประยะหนึ่ง อาจเป็น 2 นาที 5 นาที หรือหลาย ๆ วันค่อยประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่ได้จะเป็นผลของการเรียนรู้ และความคงทนในการจำ

ชัยพร วิชชาวุธ (2520 : 19) สรุปไว้ว่าความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการระลึกเนื้อหาหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเคยได้รับการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์มาก่อนในระยะเวลาที่ทิ้งช่วงห่างออกไป

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 19) สรุปไว้ว่าความคงทนทางการเรียนรู้ หมายถึง การรวบรวมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม และเก็บไว้ได้นาน

สุภัททา บิณฑะแพทย์ (2534 : 168) กล่าวว่า การจํา หมายถึง กระบวนการที่สมองสามารถเก็บสะสมสิ่งที่รับรู้โดยเก็บบันทึกไว้เป็นความจํา ซึ่งสามารถจะนึกขึ้นมาได้ในใจ 9 จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการจํา หรือระลึกได้จากสิ่งเร้าหรือประสบการณ์ที่ได้รับรู้มาหลังจากที่ช่วงระยะเวลาหนึ่ง

2. การจํา

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 238) ให้ความหมายของการจํา หมายถึง ความสามารถสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม แล้วสามารถถ่ายทอดออกมาในรูปของการระลึกได้หรือการจําได้

ประสาธ อิศรปรีดา (2523 : 137) กล่าวว่า การจําคือการรักษาไว้ซึ่งผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ให้คงอยู่ตลอดไป

สถิต วงศ์สุวรรณ (2525 : 26) กล่าวว่า การจํา หมายถึงความสามารถในการแสดงให้รู้ได้ว่า ได้รู้ ได้ประสบ ได้จําสิ่งใดมาบ้าง คือการที่จิตใจ สมอง เก็บรวบรวมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นมาแล้ว และได้รู้สึกว่ายังรู้จัก ยังระลึกได้ไม่ว่าวันเวลาผ่านไปเร็วหรือช้า

ปราณี รามสูต (2528 : 48) กล่าวว่า การจํา หมายถึง การที่บุคคลสามารถนำการตอบสนองที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้มาแล้วออกมาแสดงในปัจจุบัน

ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ (2528 : 26) กล่าวว่า การจํา หมายถึง ปริมาณการเรียนรู้ที่คงเหลือในสมองหลังจากที่ได้หยุดการฝึกฝนมาแล้ว โดยการสังเกตจากการกระทำของบุคคลนั้น

กาเย่ (Gagne.1974 : 24-46) ได้อธิบายถึงขั้นตอนของกระบวนการที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. การจูงใจ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนรู้
2. ความสัมพันธ์ของการรับรู้กับการคาดหวัง ซึ่งผู้เรียนจะเลือกเรียนรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจของตน
3. การปรับขยายการรับรู้เป็นการจัดขยายการรับรู้ ซึ่งมีทั้งการจําระยะสั้น และการจําระยะยาว
4. การส่งสมสิ่งที่เป็นการเรียนรู้ เป็นการเก็บสะสมสิ่งที่เรียนรู้ให้คงอยู่ หรือเป็นการจําระยะยาว ซึ่งคงทนถาวร
5. การระลึกจําได้เป็นความสามารถที่ระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว
6. การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นความสามารถในการนำความรู้ หรือกฎเกณฑ์ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
7. การแสดงพฤติกรรมตอบสนองการเรียนรู้ ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้มา
8. การแสดงผลย้อนกลับ เป็นการแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ทราบ เพื่อผู้เรียนจะได้เกิดกำลังใจ หรือปรับตัวเองให้ดีขึ้น
9. การฝังตัวในความจําระยะยาว เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่มีอยู่ในความจํา ระยะยาวกับสิ่งที่ต้องการจํา

วารินทร์ สายโอบเชื้อ และสุณีย์ ธีรดากร (2522 : 135-136) ได้จำแนกชนิดของการจำออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. การระลึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่เกี่ยวข้องกัน (Reintegration) เมื่อมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ที่คล้ายคลึงกัน ทำให้ระลึกถึงเหตุการณ์ในอดีตได้

2. การจำได้ (Recognition) หมายถึง การจำสิ่งที่เราพบในอดีตได้ ถ้าเราได้พบอีก

3. การระลึกได้ (Recall) เป็นการสร้างเหตุการณ์ต่าง ๆ จากความจำและจำเหตุการณ์ที่สร้างขึ้นได้

4. การเรียนซ้ำ (Relearning) คือความพยายามทำซ้ำ ๆ อ่านซ้ำ ๆ เพื่อต้องการให้สิ่งที่ต้องการจำนั้นอยู่ในความทรงจำ

ชัยพร วิชชาวุธ (2525 : 287) จำแนกระบบการจำออกเป็น 3 ชนิดคือ

1. ระบบการจ าความรู้สึกร่วมสัมผัส (Sensory Memory) หมายถึง ความคงอยู่ของความรู้สึกร่วมสัมผัส หลังจากการเสนอสิ่งเร้าได้สิ้นสุดลง

2. ระบบความจำระยะสั้น (Short-Term Memory หรือ STM) หมายถึง การจำหลังจากการรับรู้ สิ่งเร้าที่ได้รับจนเกิดการรับรู้ แล้วจะอยู่ในความจำระยะสั้น เราใช้การจำระยะสั้นสำหรับการจำชั่วคราว

3. ความจำระยะยาว (Long-Term Memory หรือ LTM) ความจำคงคนถาวร เราไม่รู้สึกในสิ่งที่ จำอยู่ แต่เมื่อต้องการให้หรือมีสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถรื้อฟื้นได้

ประโยชน์ของการ มีดังนี้

1. ทำให้เรียนรู้ในสิ่งใหม่ได้ดี เข้าใจง่าย

2. ทำให้สามารถนำประสบการณ์ที่เรียนรู้ และจำได้แล้วไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

3. ทำให้ประหยัดเวลาและกำลังงานในการเรียนรู้และการทำงานต่าง ๆ ทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ

สุภัททา บิณฑะแพทย์ (2534 : 79-80) จำแนกตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการจำและยาวนานเป็น 5 ข้อ คือ

1. ความเข้มข้นของข้อมูล ข้อมูลที่ทำให้เกิดความกระทบกระเทือนทางอารมณ์ เช่น สิ่งที่ทำให้เกิด ความดีใจมากหรือเสียใจมาก ก็จะทำให้จำได้และยาวนานกว่าข้อมูลที่มีความเข้มข้นน้อย

2. ความสำคัญของข้อมูล ถ้าข้อมูลนั้น ๆ มีความสำคัญต่อบุคคลมากก็จะยิ่งทำให้บุคคลพยายาม ที่จะจำให้ได้แม่นยำ และจำได้เป็นเวลานาน

3. ความเข้าใจในความหมายหรือลำดับขั้นตอน ในกรณีที่ข้อมูลมีความซับซ้อน การเข้าใจลำดับขั้นตอนและหยั่งเห็นก็จะทำให้จำสิ่งนั้นได้แม่นยำและยาวนาน

4. ทักษะในการจำ ทักษะในการจำได้ ได้แก่ การได้รับการฝึกฝนการจำอยู่เสมอ มีการทดสอบ และฝึกปฏิบัติทางการจำ ก็จะทำให้เกิดเป็นความเคยชิน สามารถมีวิธีปฏิบัติการด้านการจำอย่างชำนาญและรวดเร็ว

3. ระยะเวลาที่ใช้วัดความคงทนในการเรียนรู้

นินนาลลี (Nunnally. 1959 : 105-108) กล่าวว่า เพื่อก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่าง ๆ น้อยลง ควรเว้นช่วงเวลาในการสอบซ้ำห่างกันอย่างน้อย ๒ สัปดาห์ เพราะความเคยชินในการทำแบบทดสอบ จะทำให้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้งสองครั้งสูง

ชัยพร วิชชาวุธ (2525 : 118) ได้กล่าวว่า การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำ ได้อยู่แล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น ช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาว หรือ ความคงทนในการจำในเวลาประมาณ 14 วัน หลังจากได้เรียนรู้ผ่านไปแล้ว

ชวาล แพร์ตกุล (2536 : 1) กล่าวว่าในการสอบซ้ำโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันไปลองสอบ กับกลุ่มบุคคลเดียวกัน เวลาในการทดสอบครั้งแรกและครั้งที่สองควรเว้นให้ห่างกันประมาณ 2-4 สัปดาห์ กล่าวโดยสรุป ความคงทนในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน เพราะหากผู้เรียนจำสิ่งที่ เรียนรู้ไป แล้วได้อย่างดีก็จะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ออกมาใช้ประโยชน์ได้เมื่อต้องการการวิจัยครั้งนี้ จาก แนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ เพื่อวัดความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เพราะความคงทนในการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญ ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงของลำดับเนื้อหาที่ ต่อเนื่องต่อไป

เยี่ยม วรอินทร์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้แบบทดสอบย่อยแตกต่างกันและการ บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนบึงนาราง สปอ. โพทะเล สปจ.พิจิตร จำนวน 90 คน แบ่งเป็น 6 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1,2,3 ได้รับการบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการสอน กลุ่มที่ 4,5,6 ไม่ได้รับการ บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการสอน และกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 4 ได้รับการทดสอบย่อยด้วย แบบทดสอบเลือกตอบมีตัวถูกตัวเดียว กลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 5 ได้รับการทดสอบย่อยด้วยแบบทดสอบ เลือกตอบมีตัวถูก 12 หลายตัว และกลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 6 ได้รับการทดสอบย่อยด้วยแบบทดสอบ เลือกตอบแบบไม่กำหนดตัวถูก พบว่า

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้แบบทดสอบย่อยที่ต่างกับการบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อน การสอน ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

2. นักเรียนที่ได้รับการทดสอบย่อยที่ต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการบอกและไม่บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฑามาศ มนตรี (2543 : 69-70) ได้ศึกษาผลของควมถึในการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองพอกวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 111 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม โดยที่กลุ่มที่ 1 ได้รับการทดสอบย่อยทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มที่ 2 ได้รับการ ทดสอบย่อย ทุกเนื้อหาย่อย และกลุ่มที่ 3 ได้รับการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และแบบสอบถามวัดความ วิตกกังวลในการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับความถึในการทดสอบย่อยที่ต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา คณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการทดสอบย่อย ทุก

สัปดาห์มีค่าเฉลี่ยคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการทดสอบย่อย ทุก
เนื้อหาย่อยและนักเรียนที่ได้รับการทดสอบย่อยทุกจุดประสงค์การเรียนรู้

2. นักเรียนที่ได้รับความถี่ในการทดสอบย่อยที่แตกต่างกันมีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับความถี่ในการทดสอบย่อยที่แตกต่างกันมีความวิตกกังวลในการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการทดสอบย่อย ทุก
จุดประสงค์การเรียนรู้และนักเรียนที่ได้รับการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์มีความวิตกกังวลในการเรียน
วิชา คณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการทดสอบย่อยทุกเนื้อหาย่อย

บุญเรือน พุฒทอง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยกับวิธีการ
สอน แบบปกติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนสาย
ไหม (ทัศนารมย์อนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ
รวบรวม ข้อมูล ใช้แบบทดสอบย่อยและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ค
012 มีลักษณะ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มีจำนวน
30 ข้อ ฉบับที่ 2 มีจำนวน 40 ข้อ สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า
ความยาก ค่าอำนาจ จำแนก ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Coefficient) การเปรียบเทียบคะแนนการ
ทดสอบหลังการสอน (Posttest) ค่าความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) โดยใช้คะแนน
การทดสอบก่อนสอน (Pretest) เป็นตัว แปรร่วม (Covariance) ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนการทดสอบก่อนการสอนที่ใช้เป็นตัวแปรปรวนร่วม (Covariate) ไม่มีความสัมพันธ์
กับ คะแนนการสอบหลังการสอน (Posttest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 และคะแนนการ
ทดสอบ หลังสอน หลังจากปรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนสอนออก วิธีการสอน
แบบมีการ ทดสอบย่อยของวิชาคณิตศาสตร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ
0.05 ในเนื้อหา เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตร การแยกตัวประกอบของพหุนาม และสมการกำลังสอง

2. จากผลการทดสอบครั้งที่ 2 พบว่า การทดสอบก่อนการสอนที่ใช้เป็นตัวแปรร่วม
(Covariate) มีความสัมพันธ์กับคะแนนการสอบหลังการสอน Posttest อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ
0.05 กับวิธีการสอนแบบมีการทดสอบหลังสอนหลังจากปรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบ
ก่อนสอนและหลังการสอนออกไปแล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05
ในเนื้อหาเรื่อง พาราโบลา ระบบสมการ ความน่าจะเป็นและสถิติ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย
ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการวัดและประเมินผล ระหว่างเรียนมาเป็นแนวคิดหลักในการ
พัฒนาวิธีสอนแล้วสอบและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น
ปีที่ 3 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคตรังเรียนวิชา อาเซียนศึกษา (รหัสวิชา 2000-1504)
เรื่อง ประชาคมอาเซียน โดยใช้รูปแบบการวิจัย แบบกลุ่มเดียว วัดเฉพาะหลังการทดลอง นำคะแนน
หลังการทดลองเทียบกับเกณฑ์การผ่าน คือ ร้อยละ 60

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์การ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์การ (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์การ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

2. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน 23 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive random sampling) (บุญชม ศรีสะอาด.2545)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ประเภทของเครื่องมือ

การศึกษาครั้งนี้ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้ประเภทของเครื่องมือของ บุญชมศรีสะอาด (2543 : 63 – 77) ดังนี้

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

2. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแต่ละประเภท

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ วิธีการสอนแล้วสอบ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลระหว่างเรียน
2. กำหนดขั้นตอนการสอนแล้วสอบ

3. ในการตรวจสอบคุณภาพของขั้นตอนการสอนแล้วสอบนั้น ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนแล้วสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่

1. นายอารีพิน คาแรง ครู คศ.3
2. นางสาวรัตชีดา มุดอ ครู คศ.2
3. นายสุเมธา แซะเต็ง ครู คศ.1

ประเมินความสอดคล้องของขั้นตอนการสอนแล้วสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับนักศึกษา จากนั้นผู้วิจัยจึงนำขั้นตอนการสอนแล้วสอบ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทำการทดลองใช้กับนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย

4. การดำเนินการวิจัย / การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการจัดการเรียนการสอนแล้วสอบนักศึกษา ดังนี้

1. ชี้แจงนักศึกษาได้รับทราบเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด เนื้อหาที่ต้องเรียน และวัน เวลาที่เรียนและที่ต้องสอบ
2. ดำเนินการสอบตามเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งชี้แจงให้นักเรียนได้รับทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับการสอบเนื้อหาที่จะทำการสอบและเวลาที่จะสอบ
3. สอนแล้วสอบนักศึกษาทุกบทเรียนที่กำหนดไว้
4. เก็บรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์พัฒนาการด้านคะแนนของนักศึกษา
5. ดำเนินการสอบปลายภาคนักศึกษา
6. นำคะแนนที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 60

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆโดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้
ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยเลือกใช้สถิติพื้นฐานดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (%)

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 98, 105)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N} \text{ หรือ } \bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

X แทน คะแนนแต่ละตัว

f แทน ความถี่

N แทน จำนวนคนหรือจำนวนความถี่ทั้งหมด

\sum แทน ผลรวม

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัย อาชีวศึกษายะลา ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

%	แทน	ร้อยละ
n	แทน	จำนวนข้อมูล
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัย อาชีวศึกษายะลา มีดังนี้

ตารางที่ 1 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา (โดยรวม)

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	n	\bar{x}
คะแนนหลังเรียน	23	6.82

จากตารางที่ 1 แสดงว่านักเรียนที่เรียนใช้วิธีการสอนแล้วสอบ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{X} = 6.82$) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

ตารางที่ 2 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์กร โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา (รายบุคคล)

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน หลังเรียน	เทียบกับเกณฑ์(ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม 10 คะแนน		หมายเหตุ
			ผ่าน	ไม่ผ่าน	
1	นางสาวกัลยรัตน์ สายวารีย์	5		/	
2	นางสาวชิลมี มะละวา	7			
3	นางสาวโซเพยณี ลายี	9			
4	นางสาวตัสมี มะมิง	8			
5	นางสาวนันท์วัน ไหมเหลืออง				ป่วย
6	นางสาวนินาพละห นิโษะ	9			
7	นางสาวนุรฟาตอฮิฟ ญูนิง	9			
8	นางสาวนุรฟามิน ยะโตะะ	10			
9	นางสาวนุรฮูดา มีมอง	9			
10	นายบัตรี เต็งสะแม	5		/	
11	นางสาวฟาตีฮะห สาและ	7			
12	นายฟูรกอน อุเซ็ง	6			
13	นางสาวมรัตุนิส ดอเลาะ				ป่วย
14	นายมุฮัมหมัดไอยดีล เตาะสาตุ	5		/	
15	นายसानูซี สะมะเฮง	10			
16	นางสาวรุสมีตา ภูนา	5		/	
17	นายมะตอเฮ มะเต็ง	9			
18	นางสาวซาปนา อาแซ	6			
19	นางสาวไฟรุส มาหะมุด	7			
20	นายมุฮัมหมัดซาลิม ยีเต็ง	8			
21	นางสาวยัสมี สาหะ				ป่วย
22	นางสาวยูซรอ มีชายะลง	9			
23	นางสาวริชา ลูปูชี	9			
รวม			ผ่าน = 16	ไม่ผ่าน = 4	ลา = 3

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาที่เรียนใช้วิธีการสอนแล้วสอบ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และลา กิจ ลาป่วย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์การ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผล

การดำเนินการทดลองเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์การ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จากผลการทดลองสรุปได้ ดังนี้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์การ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า เกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และ ลากิจ ลาป่วย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ (30001-1001) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพในองค์การ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และลากิจ ลาป่วย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13 เนื่องจากการสอนแล้วสอบทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้มากขึ้น ต้องเตรียมตัวอยู่เสมอรู้ข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขของตนเอง และทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ กล่าวเผชิญปัญหา สำหรับครูผู้สอน ทำให้ครูกค้นพบวิธีการที่เหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ (2537: 5) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนการสอน ในแต่ละบท เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด นักศึกษา บกพร่องในเรื่องใด ครูจะได้ทำการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสม ดังนั้นการประเมินผลระหว่างเรียน หรือการสอนแล้วสอบจึงทำให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้ ในขณะที่เดียวกันผู้สอนก็สามารถนำผลการสอบมาใช้ในการปรับปรุง

การเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การสอนแล้วสอบยังก่อให้เกิดความ
คงทนในการเรียนรู้ดังที่สุภัทธา บิณฑะแพทย์ (2534 : 79-80) ได้จำแนกตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการจำ
ยาวนาน โดยตัวแปรตัวหนึ่ง คือ ทักษะในการจำโดยทักษะในการจำจะเกิดขึ้นได้จากการได้รับการ
ฝึกฝนการจำอยู่เสมอ มีการทดสอบและฝึกปฏิบัติทางด้านการจำ ก็จะทำให้เกิดเป็นความเคยชิน
สามารถมีวิธีปฏิบัติการด้านการจำอย่างชำนาญและรวดเร็ว แสดงให้เห็นว่าการทดสอบและการฝึก
ปฏิบัติการนำอยู่เสมอจะทำให้เกิดความคงทนในการจำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อใช้วิธีการสอนแล้วสอบ
ดังนั้นในรายวิชาอื่นๆ อาจจะมีการนำวิธีการสอนแล้วสอบไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็น
การกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียนรู้อยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบวิธีการสอนแล้วสอบกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ เพื่อหาวิธีการ
สอนที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลาต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ.(2528).จิตวิทยาการศึกษา ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ : ศรีเดชา.
- จุมมาศ มนตรี.(2543).ผลของความถี่ในการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ ต่อ
การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองพอกวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวาล แพร์ตกุล.(2536).เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ชัยพร วิชาวุธ.(2520).ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ : แผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- เขนิสา ชื่นสุวรรณ.(2539).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน และความ
 สนใจในวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีแบบเรียน
คู่ (Learning Cell) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นิภา เมธธาวิชัย.(2533).การประเมินผลและการสร้างแบบสอบถาม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูธนบุรีบุญเรือน
 พุฒทอง.(2544).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยกับวิธีการสอนแบบ
ปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประสาธ อิศรปรีดา.(2523).จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : กราฟิเคอาร์ท.
- ปราณี รามสูต.(2528).จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและแนะแนว วิทยาลัยครู
 ธนบุรี.
- ไพศาล หวังพานิช.(2526).การวัดผลทางการศึกษา.กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เยี่ยม วรอินทร์.(2534).ผลของการใช้แบบทดสอบย่อยแตกต่างกันและการบอกจุดประสงค์
การ เรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วารินทร์ สายโอบเชื้อ และสุณีย์ ธีรดากร.(2522) จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชา จิตวิทยา
 และการแนะแนววิทยาลัยครูพระนครเหนือ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538).เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน. วุฒิชัย ศรี
 วสุธากุล.(2530)การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความ
คงทนของการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่มีการทดสอบ
ย่อย 23 ทุกสัปดาห์ กับกลุ่มที่มีการทดสอบย่อยทุกภาคเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ.(2528).จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 สถิต วงศ์สุวรรณ.(2525).จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- สมนึก ภัททิยธนี.(2544).การวัดผลการศึกษา. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมบูรณ์ ต้นยะ.(2538).รายงานการวิจัยค่านิยมทางการศึกษาไทย อดีต ปัจจุบัน อนาคต.
นครราชสีมา :คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- สุทธิวรรณ พืร์ศักดิ์โสภณ.(2537).เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดผลการศึกษา.มหาสารคาม :

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุภัททา ปิณฑะแพทย์.(2534).จิตวิทยาทั่วไป แนวคิด และทฤษฎีมูลฐาน.กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.

สุรัชย์ ขวัญเมือง.(2522).วิธีสอนและการวัดผลในวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู. Adam, Jack A. **Human Memory**. New York : McGraw-Hill, 1967.

Bloom, B.S.,and others. **Handbook on Foprnative and Summative Evaluation of Student Learning**. New York : McGraw-Hill, 1971.

Gagne, Robert M. **The Conditions of Learn**. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1974.

Gronlund, N.E.**Measurement and Evaluation in Teaching**. 4 th ed. New York : Macmillan1981.

Nunnally, Jum C. **Test and Measurement**. New York : McGraw Hill, 1959

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

รายนามนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ลำดับที่	รหัสนักศึกษา	ชื่อ-สกุล	หมายเหตุ
1	66304040001	นางสาวกัลยรัตน์ สายวาริ	
2	66304040003	นางสาวชิลมี มะละวา	
3	66304040004	นางสาวโซเฟยนี้ ลายี	
4	66304040005	นางสาวตัสมี มะมิง	
5	66304040007	นางสวานันทวัน ไหมเหลือง	
6	66304040009	นางสวานินาฟละห นิโซะ	
7	66304040010	นางสวานูรฟาตอฮิฟ ญูนิง	
8	66304040011	นางสวานูรฟามิน ยะโตะ	
9	66304040012	นางสวานูรฮูดา มีมอง	
10	66304040013	นายบัดรี เต็งสะแม	
11	66304040015	นางสาวฟาตีฮะห สาและ	
12	66304040016	นายฟุรกอน อุเซ็ง	
13	66304040018	นางสาวมรัตุนิส ดอเลาะ	
14	66304040020	นายมุฮัมหมัดไอยดีล เตะะสาตุ	
15	66304040028	นายสาบูซี สะมะเฮง	
16	66304040041	นางสาวรุสมิตา ภูนา	
17	66304040046	นายมะตอเฮ มะเต็ง	
18	66304040002	นางสาวซาปนา อาแซ	
19	66304040017	นางสาวไฟรุส มาหะมุด	
20	66304040021	นายมุฮัมหมัดซาลิม ยีเต็ง	
21	66304040022	นางสาวยัสมี สาหะ	
22	66304040024	นางสาวยูซรอ มีชายะลง	
23	66304040026	นางสาวรีชา ญูปูซี	

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
แบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ
วิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 30001-1001
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน จำนวน 20 นาที

1. “การรวมตัวกันของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อกระทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน”
ความหมายของข้อใด
 - ก. องค์กร
 - ข. หน่วยงาน
 - ค. ชุมชน
 - ง. การจัดการองค์กร
2. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะขององค์การ
 - ก. มีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
 - ข. มีเป้าหมาย
 - ค. มีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการให้บรรลุผลตามที่ได้ตั้งไว้
 - ง. มีผู้บริหารตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป
3. โครงสร้างการบริหารองค์การมีกี่ระดับ
 - ก. 1 ระดับ
 - ข. 2 ระดับ
 - ค. 3 ระดับ
 - ง. 4 ระดับ
4. บุคคลในข้อใดทำหน้าที่วางแผนและควบคุมการทำงาน
 - ก. ผู้บริหารระดับสูง
 - ข. ผู้บริหารระดับกลาง
 - ค. หัวหน้างาน
 - ง. ฝ่ายปฏิบัติการ
5. การแบ่งแยกประเภทขององค์การ สามารถแบ่งได้กี่ประเภท
 - ก. 2 ประเภท
 - ข. 3 ประเภท
 - ค. 4 ประเภท
 - ง. 5 ประเภท
6. ข้อใดต่อไปนี้ หมายถึง องค์กรที่ไม่เป็นทางการ (Informal Organization)
 - ก. องค์กรที่เกิดขึ้นเพราะมีกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง
 - ข. มีโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน
 - ค. มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว
 - ง. ทำการเปลี่ยนแปลงได้ยาก

7. การบังคับบัญชาลดหลั่นกันลงมาจากบนลงล่าง คือการบริหารขององค์กรแบบใด
 - ก. องค์กรที่แสวงหากำไร (Profit Organization)
 - ข. องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (Non-Profit Organization)
 - ค. องค์กรแบบแนวตั้งหรือแบบพีระมิด (Vertical Organization)
 - ง. องค์กรแบบแนวราบหรือแบบแนวนอน (Horizontal Organization)
8. ข้อใดคือความหมายของงานรูทีน
 - ก. งานประจำที่ต้องทำซ้ำๆ ในทุกวัน
 - ข. งานที่ทำในลักษณะวนไปทุกแผนก
 - ค. งานที่ไม่เป็นเวลา
 - ง. งานที่ทำเป็นกะ
9. ข้อใดไม่ใช่ผู้ที่ทำงานในลักษณะรูทีน
 - ก. หมอ
 - ข. พยาบาล
 - ค. ประชาสัมพันธ์
 - ง. เภสัชกร
10. องค์กรที่มีชั้นการบังคับบัญชาน้อย คือข้อใด
 - ก. องค์กรที่แสวงหากำไร (Profit Organization)
 - ข. องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (Non-Profit Organization)
 - ค. องค์กรแบบแนวตั้งหรือแบบพีระมิด (Vertical Organization)
 - ง. องค์กรแบบแนวราบหรือแบบแนวนอน (Horizontal Organization)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล

นายมุhammadอัครินทร์ โตะตาทอง

วันเดือนปีเกิด

5 พฤษภาคม 2522

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

123/4 ม.5 ต.เขาตวม อ.ยะรัง จ.ปัตตานี

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

พนักงานราชการครู

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548

ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ สาขา การตลาด มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย จ.
ปทุมธานี

แหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียน

<https://yvcresearch.wordpress.com>